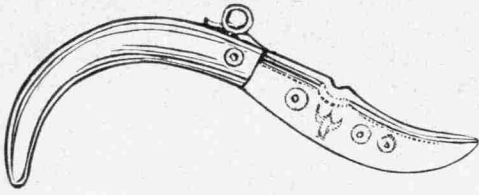

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Μαχαϊρίδιον του Κανάρη

Είς τὸ Μουσείον τῆς Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας τῆς Ἑλλάδος ἐδωρήθη μαχαϊρίδιον ἀνήκον εἰς τὸν Κανάρην καὶ προσερχθὲν ὑπὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ πυρπολητοῦ ὡς ἐνθύμημα κατὰ τὸ 1828 εἰς τὸν ἱατρὸν τοῦ γαλλικοῦ ναυτικοῦ Λωβέρνιε. Τὸ ἱστορικὸν κειμήλιον ἐκόμισεν ἐκ Τουλῶν ὁ κυβερνήτης τοῦ θωρηκτοῦ «Σπασῶν» κ. Κ. Σαχτούρης.

— Εἰς Ὀνολογῶν τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου Χαβάϊ κατοικουμένην ὑπὸ 22,900 ψυχῶν ἐκδίδονται ἡμέτεροι εἰς τρεῖς εἰς ἐγγύωρον γλῶσσαν, τρεῖς ἀγγλιστὶ καὶ δύο πορτογαλλιστὶ.

— Νέα γεωγραφικὴ Ἐταιρεία ἰδρύθη ἐν Λίβερπουλ. Ὑπὸ τὸ παράδοxon ὄνομα «Οἱ ὑπερασπιστὰι τοῦ ὠραίου φύλου» ἰδρύθη σύλλογος ἐν Βουένος Ἄϊρες ἔχων σκοπὸν καθαρῶς ἱποτικόν. Τὰ μέλη αὐτοῦ ὑποχρεοῦνται νὰ ἐπιβάλλωσι τὸν πρὸς τὰς γυναῖκας σεβασμὸν πανταχοῦ καὶ δι' οἰουδήποτε μέσου καὶ τῆς μονομαχίας ἐτι. Ὁ σύλλογος ἀριθμεῖ νῦν περὶ τὰ 200 μέλη.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἀρχαιολογικά

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἐγένετο συνεδρίασις τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀρχαιολογικῆς Σχολῆς, καθ' ἣν πρῶτος ὁ διευθυντὴς κ. Βαλδοσταῖν ὠμίλησε καὶ πάλιν περὶ τῆς «πενθοῦσης Ἀθηνᾶς» καὶ διὰ νέων δὲ πειστικῶν ἀποδείξεων ἐζήτησε νὰ παραστήσῃ ὅτι τὸ ἀνάγλυφον τοῦτο ἀπεικονίζει τὴν Ἀθηνᾶν πενθοῦσαν ἐπὶ τινι μεγάλῳ δημοσίῳ δυστυχήματι. Κατόπιν ὠμίλησε περὶ τῶν ἐν Ἐρετρίᾳ ἀνασκαφῶν ὁ ἐτήσιος διευθυντὴς κ. Πόλανδ, ὅστις προσωπικῶς αὐτὰς πρὸ μικροῦ διητύθηνεν ἀπὸ τῆς 30 Δεκεμβρίου μέχρι τῆς 23 Ἰανουαρίου. Τὸ ἀνατολικὸν ἥμισυ τῆς ὀρχήστρας καὶ ἡ ἀνατολικὴ πτέρυξ τοῦ θεάτρου ἀνεσκάφησαν ὀλοσχερῶς. Πραγματικῶς πρὸς τὸ παλαιότερον πώρινον τεῖχος ἐκαθαρίσθη ἔσπερον μαρμαρίνον ἀνήκον εἰς τοὺς μεταγενεστέρους χρόνους. Ἡ ἄκτις τοῦ κύκλου τῆς ὀρχήστρας εἶνε 9,09 μέτρα, ἡ περιφέρεια δὲ αὐτῆς διέρχεται ἔμπροσθεν τοῦ προσκηνίου εἰς ἀπόστασιν 1,25 μέτρον ἀπ' αὐτοῦ. Τεμάχια τινὰ μαρμαρίου καὶ ἄλλων ἐξεργασμένων λίθων εὑρέθησαν, ἀλλ' οὐδεμίαν ἐπιγραφήν ἔτι λόγου. Λεπτομερῶς περὶ τῆς ὀρχήστρας κατόπιν ὠμίλησεν ὁ ἐταῖρος τῆς σχολῆς κ. Μπαρουνσον, ὡς καὶ περὶ ἀνευρέσεως ὑπογείου δρόμου διήκοντος ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς ὀρχήστρας μέχρις ὀπισθεν τοῦ προσκηνίου. Ὁ δὲ κ. Νισούλλ ἐπὶ ταῖς ἐπικειμέναις ἐν τῷ Ἡραίῳ ἀνασκαφαῖς τῆς σχολῆς ὠμίλησε περὶ τῆς λατρείας τῆς Ἥρας, περὶ τῶν μαρτυρικῶν παλαιῶν συγγραφέων περὶ τοῦ Ἡραίου καὶ τῶν ἀνασκαφῶν τοῦ Ἀλεξάνδρου Ραγκαβῆ.

— Παρὰ τὸ Μοναστηράκι, ὅπου σχά-

πτεται ἡ τάφος τοῦ σιδηροδρόμου, ἀνευρέθη μαρμαρίνον ἀνάγλυφον ἰκανῶς σφόν, παριστάνον τὸν Ἡρακλέα ἀναπαυόμενον ἐπὶ τῆς λεοντῆς του, ἥτις εἶνε ἐξηπλωμένη ὑπ' αὐτόν, καλύπτουσα ἐν μέρει καὶ τὸ δεξιὸν γόνυ, καθὼς καὶ ἐπὶ τοῦ λίθου ἡ ῥιζώματος δένδρου, ἐφ' οὗ στηρίζει τὸ ὀλίγον ἠνωρθωμένον σῶμά του.

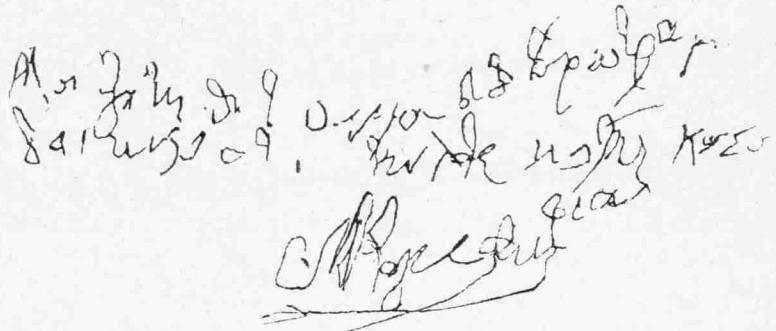
— Τὸ συμβούλιον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας ἀπεφάσισε νὰ δημοσιεύσῃ ἐν συναγωγῇ ἀπάσας τὰς ἐπιγραφὰς τὰς φερομένας ἐπὶ τῶν λαθῶν τῶν ἀρχαίων ἀμφορέων. Ἀνέθεσε δὲ τὸ ἔργον τῆς συναγωγῆς εἰς τὸν ὑφηγητὴν κ. Α. Σκιαῦν.

Θεατρικά

Ἐν τῷ Θεάτρῳ τῆς Κωμωδίας παρεστάθη ἀνέκδοτον κωμειδύλλιον τοῦ Δ. Κόκκου «Ὁ Καπετὰν Γιακουμῆς». Τὸ ἔργον ἐκρίθη κατώτερον ἄλλων ὁμοίων τοῦ ἀτυχοῦς συγγραφέως.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ ΤΟΥ ΡΑΓΚΑΒΗ

Τὸ παρατιθέμενον πανομοιότυπον εἶνε τὸ τοῦ διστίχου τοῦ γραφέντος ὑπὸ τοῦ Ραγκαβῆ τὴν παραμονὴν τοῦ θανάτου ἐπὶ φωτογραφίας του ἣν ἐδώρησεν εἰς τὴν κυρίαν Σοφίαν Σλήμαν. Δυστυχῶς ἡ ἀνάγνωσις αὐτοῦ εἶνε ἀδύνατος, διότι ἡ γράψασα χεὶρ

ἔτρεμεν, ἴσως δὲ καὶ ἡ στιχογραφήσασα διάνοια δὲν ἐνήργει πλέον ἀσφαλῶς.

ΜΙΚΡΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ

Προτείνεται πρὸς μετάφρασιν τὸ κάτωθι γαλλικὸν ἐπίγραμμα, τὸ ὁποῖον πρέπει ν' ἀποδοθῇ δι' ἀναλόγου ἑλληνικοῦ τετραστίχου.

Τὰ χειρόγραφα πρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς «Ἐστίας» μέχρι τῆς 1 Μαρτίου καὶ νὰ φέρωσι διακριτικὸν τι ψευδώνυμον. Θὰ καθίσωσιν ὑπὸ τῆς Διευθύνσεως καὶ θὰ δοθῇ ὡς βραβεῖον εἰς τὸ καλῆτερον μίαν μεγάλη καλλιτεχνικὴν φωτογραφίαν. Ἡ κρίσις θὰ δημοσιευθῇ κατὰ Μάρτιον. Τὸ προτεινόμενον ἐπίγραμμα εἶνε :

Tu dis partout du mal de moi,
Je dis partout du bien de toi ;
Mais vois quel malheur est le nôtre.
On ne nous croit ni l'un ni l'autre.